

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

AZ ÉRTÉKES CÍKKEK DIJAZTNAK.
Kéziratok nem adnak vissza.

Hirdetési díjak

Hatszor hasábozott garmond sor vagy annak tere 6 kr.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb
hirdetéseknél külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelk Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eck-
haus den Wollzeile 36.) Haasensteint et Vogler (Wallisch-
gasse 10.) Rud. Mosse Publicistische Bureau Budapestben.
Haasensteint és Vogler hirdetés közv. irodája. Weisz Mór
hirdetéseket felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest
servitátor 5. sz.

Nyitási díjak

garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

A „KELET” előfizetési díja:

dékre postán vagy helyben házhoz hordva
Egész évre 16 frt.
Félre 8
Negyedre 4
Egy óra helyben 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindnap, az ünnepeket követő napok
kivételeivel.

Szerkesztői szállítás:

Főter 4-ik szám hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

Kolozsvár, 1877. július 4.

(?) Az ország törvényhozásának tervei
már-már becsukódnak s a Felső királyi
levele bezárván az ülésszakot, a hon atyai
jelenőre térhetnek a végzett munka után,
számadó tüzhelyekhez.

Az oppositio, természetesen, e körül-
menyéből is fegyvert akar kovácsolni s zokon
teszi a kormányt, a miért nem a házzal
napoltatja el magát, hanem az ülésszak ki-
rályi berekesztése által teljes munka-szünetet
készt elő.

E hibáztatásnak, talán, még lett volna
némi értelme a jun. 26-diki minisiterelnöki
nyilatkozat megtevéle előtt, de a nyitl esőf-
has szó, mely nem csak az országot, hanem
a monarchia másik felét, sőt, elmondhatjuk
egész Európát kielégíti és megnyugtató, min-
den élet elvette annak a lehető gyanúsítá-
nak, hogy a nemzet és a birodalom mind-
két felében arakódó közvélemény ellenére va-
lamely oly actio készítették elő, mely csak
egy lenne kivihető, ha a törvényes képvise-
let mesterséggel fosztatnék meg a nyilatko-
zás és esetleg tiltakozás lehetőségétől is.

A kormány, a külügyek vezetése, sőt
maga a Felső félreérthetetlen módon nyil-
latkozott s a minisiterelnök beszéde, mint hi-
vatalos enuntiatio, immár visszavonhatat-
lanul a történelem, mintegy kezesség-leve-
let szolgáltatva az illetékes körök leendő el-
járására nézve.

Bármily megnyugvással fogadjuk azon-
ban törvényhozásunk ép e pillanatban való
szétoszlását, nem tagadhatjuk, hogy, ha e
részen nem is, de különben elég ok forog
fenn az aggodalomra, melylyel a jövőbe te-
kinthünk.

A politikai és diplomáciai nyilatkozatok,
csak magukban véve, ma már édes kereset
nyomnak a latban s csak a mennyiben már
megtevést s ezután megteendő intézkedések és
végrehajtandó tények jelöl: bírhatnak nyo-
matékkal, szolgálhatnak biztosítékkal a vég-
zeteljes események mai folyamataiban.

És ily eseménnyel állunk ismét szem-
ben, midőn a dunai átkelés teljesen megin-
ditva, a czár újabb proclamatiója kiadva s
Európa és első sorban monarchiánk mintegy
ki van hiva, hogy a Duna alján kifejlendő
események bevezetett tényei előtt vagy fata-
listikus megadással meghajolják, vagy kísér-
letet tegyen ez események olyszertű idomítá-
sára, a mint ezt az érdek visszautasíthatat-
lanul követeli.

Mert bármily hősi s mondhatni csodás
módon fordítottak meg az ázsiai harcsteren
a török seregek által a hadi szerencse; bár-
mily állatias kegyetlenséggel pazaroltatik a
küzdőkök élete muszka részről a dunai átké-
lés kiterjedése által s bármily óhajtott
szerencsét jósolunk is Abdul Kerim kardjá-
nak a Balkán tájain: az iránt teljesen tisztá-
ban lehetünk, hogy Törökország sorsának
közékkája immár el van vetve, hogy a musz-
ka öon-hadat a félhold seregai föl nem tar-
thatatják, hogy akár Konstantinápolyig elő
ne nyomuljon s hogy így a harcra csak csupán
mostani tényezői mellett menthetetlenül be fog
következni nem csak annyi, a mennyit a czár
újabb proclamatiója kimond és sejtetni en-
ged, hanem annál sokkal több is, a hódítás
is, vagy legalább az új állam-alakítás pro-
cedurája bizonyára.

És, hogy erre a muszka czár minden
„ünnepléses biztosításai” mellett is Bécsben
is számítanak, eléggé kitetszik ama félhiva-
talis nyilatkozatokból, melyek majdnem nyers
határozottsággal mondják el, hogy „az orosz
fegyverek sikereivel támadó bizonyos eszmé-
ket, hatalmi vágyakat Ausztria-Magyarország-
nak bármely eszközzel meg kell hiúsítania,”
és ismét, hogy „mi az osztrák-magyar érde-
ket teljes mértékben érvényesíteni fogjuk
és ezért, ha a szükség úgy hozza magá-
val, mindenesetre fegyvert ragadni is készek
vagyunk.”

A félhivatalos nyilatkozat természetesen
nem tarthat oly nagy jelentőségre igényt,
mint egy kormányfő hivatalos enuntiatiója,
de viszont sokkal leplezetlenebb is lehet s
tulajdonképen a kettő összetéve adja meg a
kéllő értelmet, mely a szavaknak tulajdoni-
tandó.

Bajos volna immár föltennünk, hogy az
intéző körök ennyire kitegyék magukat, ha
ugyanaz a célzat és számítászerű maga-
tartás, mely külügyi kormányunkat eddig
jellemző, hasonló mértékű célzatossággal és
számítászerűséggel nem párosulna az ese-
mények lebonyolításának eme momentu-
sadiumában is, melyre ma már eljutánk.

A hógörgeteg, mely elején csak kis
gomolyaként indult meg, immár teljes nagy-
ságában rohan. Nem váratlan e mai terje-
delme s külügyi hivatalunk, mely idáig fé-
nyes tanúságait szolgáltatva teljes éberségé-
nek és előkészültségének, bizonyonnyal helyes
szemmeltekkel mérlegeli további növekedését
is, s mi bizhatunk, hogy valamint eddigi szá-
mításában nem csalódik, a döntés percében
sem fog terhes föladataira erőteljesen bizo-
nyolni.

A nemzet a törvényhozás szünetelése
alatt, feszült figyelemmel, sőt aggályal les-
heti az események lebonyolítását, de biztató-
sára szolgálhat az a tudat, hogy valamint
eddig a legjobb kezébe volt sorsának inté-
zése letéve s megkímélve vagyonának és
fiai véreinek hiában való pazarlásától; ugy-
ezután is óvatossággal, de egyszersmind szil-
lársággal lesznek a haza érdekei megvédve
s a döntő pillanat elkövetkezével ugyanaz
az elismerés fogja külügyi kormányunk eljá-
rását követni, minő eddigi magatartása fölől
Európa szerte hangoztatva lön.

— Az osztrák kiegyezési bizottság vala-
mennyi szóval egy ellenkövetkező az összkormány-
hoz intézendő, és a ház elé csak azután hozandó
határozati javaslatot fogadott el, mely lényegében
a következő: Határozza meg a kormány mielőbb
a Magyarországgal való azon arányt, mely szerint
a monarchia kettő fele a 312 milliónyi közös függő
adósságghoz mennyit járuljon. Az illető javaslat
idején előterjesztendő, hogy a vám-és kereskedel-
mi szövetség megújításánál ezen ügy is a többi
kiegyezési tárgyakkal egyidejűleg elintéztessék. A
vita folyamában a pénzügyminisiter kijelentette
alaki tekintetben, hogy a kiegyezés a főnálló ki-
egyezői törvényekkel határolva van, melyek egy-
idejűleg a megújítás határidejét is kijelölik. Ezen
kiegyezési kérdést rendbehozni a kormány és a
birodalmi gyűlés kötelessége: s ennőfogva elvi
szempontból törvényszerűleg nincs indokolva ezen
törvényekkel más dolgokat is oly módon összebo-
nyolítani, hogy a kiegyezés ezekről függővé tésé-
sék, ha ezen dolgok közvetlenül nem tartoznak
hozzájuk. Mindamellett amennyiben kívánatosnak
látszik, hogy bizonyos kérdések, fontosságuknál
fogva, minő a függő adósság is, melyek most ke-
rülnek megoldás alá, tisztázta hozzászól; any-
nyiban nincs több ellenvetése a határozati javas-
lat ellen. A mi a valuta helyreállítását illeti, —
ismétli a minisiter, hogy kötelességének ismeri a
legelső kedvező alkalmat megragadni annak meg-
kezdésére, s hozzátéti, hogy jelenlegi magyar
kollegája épígy gondolkodik. E tekintetben az első
lépésnek az államjegyek biztosításának kell lenni.
Ami saját személyét illeti, nem késik a magyar
kormányt fölkerülni, hogy ezen biztosítás iránti kulcs
fölött az innesső kormányval tárgyalásba bo-
csájtkozzék. Erre nézve az első lépések már meg-
tették.

A háboru.

Montenegróbeli.

A montenegrói harcsteren is új küzdelmek
állanak kilátásban. Podgoricza körül, mintegy 35
ezer török áll szemben 16,000 montenegróival s
Cseklizén át készül újabban betörni Montenegró-
ba. Azon hír, hogy Mehemed Ali kiveretett a
tartomány keleti részeiből, határozott hazugságnak
bizonyul, minthogy a török sereg június 27-én a
Moracsa folyónál heves harcban megverte az 5
ezer főnyi montenegrói sereget. A montenegróiak
vesztességét az utolsó két heti harcokban maga a
szlavophyl „Pol. Corr.” 6000 emberre teszi. Még
egy ily diadalmos hadjárat s Nikita fejedelemnek
nem lesz többé hadserege.

Görögországból.

A görög fővárosban minden intézkedés meg-
tétetik a háborura. A kormány lefogalta a ban-
kok alapitóját s a pénzügytől húszt milliónyi
2%-os érczkölcsönt erőszakolt ki. Ezért azután a
bankjegyeknek kényszerű árfolyamat adott. Ez új-
jabb jele annak, hogy a görög actio legközelebb
megindul.

A szerb skupesina.

A szerb skupesina tagjai jul. 1-én gyűltek
össze Kragujevácban. A nyilvános ülést ünnepe-
lyes istentisztelet előzte meg, melyen a fejedelem
s minisiteri is jelen voltak. Másnap mentek vég-
be az elnökségi választások s az utólag választott
képviselek igazolása. Magát az elnököt a fejedelem
nevezi ki. E kinevezést e napra várták, mi ha
megtörtént, a ház formaszertű megalakulása is
végebe ment. Milán fejedelem trónbeszédét mára
várják. Kaljukis és Borkovics exminisiterek, kiket
a kormány a skupstinához biztosokká nevezett ki,
ez állásukról laközöntek, mert vonakodtak jelen-
lést tenni a mult háboru eseményeiről. A skup-
stina ülései nagybárra zárt és titkos ülések lesz-
nek, mi kétségtelenné teszi, hogy a szerbek nem
valami jóban törnek a fejéket.

A Dunától.

A harcsteréről több érdekes hír érkezett.
Zimaczeánál újra elkészült a hid, melyet pár nappal
előzött a vihar, vagy talán egy török monitor
szétrombolt. Az orosz főszereg folytatja az átvono-
lást, s az elővéd, mely még a mult héten átkelt,
állítólag már Tirnovoha is bevonult s itt Cserkav-
ski herceget, Bulgária kormányzója, az orosz hiva-
talnoksereggel már installálva lön. Ez a hír azon-
ban legalább is korainak látszik, mert a hivata-
los pétervári jelentés semmit sem szól e fontos
eseményről. A Jantra folyónál Bjela környékén
folyt harcokról sem érkeztek további részletek.

Ázsziából.

Az ázsiai harcster viszonyaira érdekes vilá-
got vet Loris-Melikow herceget egy távirata, mely
constatálja Muktar pasa jelentékeny sikereit. Az
orosznakok már annak megakadályozására is in-
tézkedést kellett tenniük, hogy Muktar Karsnak
segélyre ne jöhessen. A pétervári távirat azt is
constatálja, hogy Turgusakov serege, az orosz
balszárnny, kétségbeesett állapotban van, hogy töké-
letesen be volt kerítve s Zimmermann tábornokot
kellett segítségére küldeni. Így az oroszok önval-
lomása szerint helyzetük Kis-Ázsiában meglehé-
sen kedvezőtlen, s a hadjárat első hat hetében
kivívott előnyöket már nagybárra elvesztették.

Táviratok.

Konstantinápoly, július 2. Sistor kör-
nyékén, hol az oroszok nagy számmal összponto-
sítják, a harcok egyre tartanak. A Bjela ellen
előnyomuló orosz csapatoktól elővédét a tör-
kök, kik Bjelát megszállva tartják, visszave-
tették.

Galacz, július 2. A galaczi, brailai és
sulinai angol consulok parancsot kaptak jelen-
lést tenni azou iszonyatosságokról, melyeket az
orosok a Dobrudzsában elkövettek.

A Maesinban levő orosz tábornok kijelen-
tette, hogy azon hír, hogy néhány török asz-
szonyt saját beleiken akasztottak fel, alap-
talan.

Az előfordult néhány kihágás a bolgároktól
ered, kik török házakat kiraboltak.

A csatatéren elkövetett iszonyatosságok egye-
dül tanuja a maesini popa, a ki vonakodott az
eltemetett hullákat kiásatni.

A cunsuli jelentés már Londonba kül-
detett.

Pétervár, július 2. Zimniczából, a fő-
hadiszállásról 2-iki kelettel távirják: Junius 29-
én hét török monitor Sebriany falut bombázta.
Miután a falu nagy kárt szenvedett, a török mo-
nitorok Balabanowska felé indultak: július 1-én
Odessánál tüntek föl s innen Sebastopol irányába
távoztak el.

Bécs, július 2. A „N. fr. Presse” egy
konstantinápolyi távirata jelenti, hogy a Wan vá-
rának parancsnoka által jelentett kegyetlensége-
ket, melyeket az oroszok visszavonulásuk közben
elkövettek, a külföldi lapok több levelezője is meg-
erősíti.

Krakko, július 2. A „Ozaz” drinápolyi
hírei szerint különösen Sophiát, Slivnát, Siskát, Dri-
nápólyt, Philippopót és Konstantinápolyt nagy siet-
séggel erősítik; az utóbbit a Marmora tenger-
től a fekete tengerig látják el erődítményekkel.

Konstantinápoly július 2. A hadügy-
minisiteriumban nagy tevékenység uralkodik; na-
ponként indulnak csapatok a csatáért. Ma, a
szultán elnökele alatt, rendkívüli miniszterta-
nács volt.

Bukarest, jul. 3. A Pressa komoly fel-
hívást intéz a romániai kormányhoz, védje meg
Románia érdekeit s ne engedje, hogy a romániai
hadsereg élén egy más zászló bontassék ki, mint
a romániai zászló. — Gyurgyevo a törökök ágyuz-

tatása folytán sokat szenvedett. Nincs egyetlen
ház sem, mely épen maradt volna.

Konstantinápoly, július 3. A Ze-
winnél álló török csapatok támadólag léptek fel és
Kars felé előre nyomulnak. A hadügyminisiter
Rediff pasa ma Sumlába utazott.

Bukarest, július 3. Az Oláh- és Orosz-
szág közti véd- és dacszövetség minden pontjáb-
ban meg van állapítva. A czár és Carol fejedelem
ma írták alá. Nyitl titok itt, hogy Románia és
Szerbia közl egyezség jött létre.

Konstantinápoly, július 2. Sistova
környékén az oroszok nagy tömegekben összponto-
sultak s folyvást tart a csata. Az orosz hadosz-
tály zömét, mely Bjelaig előre nyomult, a törökök
Eeref pasa vezetése alatt visszaverték.

A hid Sistovánál még nincs helyre-
állítva.

Szt.-Pétervár, július 3. A kaukasszi
hadsereg főparancsnoka jelenti, hogy Dervis pasa
Batumban jelentékeny erősbítéseket kapott, minek
folytán Oklobuschin tábornok indittatva érezte
magát csapatait előnyösebb helyzetben összponto-
sítani. (Ez a strategia már rég ismeretes; ugy
hívják hogy „Rückwärts Concentrirung.”) A tör-
kök támadását jun. 24-én, az ellenségnek oko-
zott tömeges veszteség után visszaverve, Oklobus-
chin tábornok hadosztályait Mukhacscaud mellett
összpontosította. — Abchasziában Albanoft tábor-
nok jun. 27-én támadta meg a törököket Otschan-
tahir mellett és nagy veszteségeket okozott nekik.
Az ellenséges csapatok leginkább rendetlen kato-
nagból állottak, s ezek között számos egyipto-
mi. A török hajók élénk oldaltűze dacára az or-
szok vesztesége halottakban és sebesültekben
250-en.

Bukarest, jul. 3. Az oroszok vesztesége
az utóbbi csatákban négyezerre tehető.

Brassó, július 2. Napunkint nagy csapa-
tokban jönnek át Romániáról az az oroszok rab-
lásairól és zsarolásairól rém dolgokat beszélnek.
A román katonaság közt nagy a zugulódás és
elégedetlenség; több gyanus tiszt befogott.

Bukarest, július 3. Tscherkasszky her-
ceget beigtatták Bulgária ideiglenes kormányzó-
ságába. Az új kormányzó székhelye Tirnovában
lesz. A bulgáriai kormányzó tanácsra vonatkozó
választások elrendeltettek.

Milán trónbeszéde.

Milán fejedelem jul. 2. délután egy zajos
helyiséssel kísért beszéddel megnyitotta a skup-
stinát. Beszédjében kiemelte Szerbia, erőkódéseit
nemzeti missziójának teljesítése iránt, s reméli,
hogy a történelem ez utolsó háborut Szerbia ér-
demei sorába fogja iktatni. A beszéd bizalomtel-
jesen várja azon gyümölcsöket, melyeket az elon-
tott vér teremni fog; az ily nagy nemzeti moz-
galmak eredményei azonban rendszerint nem szok-
tak azonnal felszínre jutni. A szerb vár nem lesz
hiába kiontolt, sem a keleti keresztényekre, sem a
humanitás érdekeire, sem pedig Szerbia jövőjére
nézve. A fejedelem emlékeztet a békekötés alkal-
mával mondott azon szavaira, hogy a kereszté-
nyek sorsa hatalmas kezébe n nyugszik. Az ese-
mények ezen szavakat igazolták. A fejedelem meg-
emlékszik az orosz főhadiszállásra tett utjáról,
hogy Sándor czárnak a Szerbiának nyújtott hatal-
mas védelemért köszönetét előterjeszse. A fejede-
lem szerencsésnek érzi magát a gyűlésnek kijelen-
tetni, hogy a nagylelkű fejedelem őt jóakarattal
fogadta s neki azon kegyes biztosítást adta, hogy
a szerb nép nem fog megszűnni atyai gondosko-
dásának tárgyát képezni. Ily viszonyok közt a fe-
jedelem föl hívja a skupstinát, hogy bizalommal
fejezon azon törvényhozó munkához, melyre össze-
hivatott. Ajánlja a legnagyobb óvatosságot, mint-
hogy ezen döntő pillanatokban még egy meggon-
dolatlan határozat is veszélyeztetné azon szép
kilátásokat, melyek Szerbia számára nyílnak. —
A gyűlés föl hivatik, miszerint oly módon munkál-
kodják, hogy Szerbiát föntartsa azon erkölcsi
magaslaton, melyet annak a lakosság lemondása
készített; és hogy Szerbia legújabb történetének
legjelentősebb korszakát méltólag fejezhesse
be. Végül tudatl adja a fejedelem a trónörökös
születését, kit a haza iránti szeretetben fog nevel-
ni, mely a nép az Obtenovics-dynastia iránt a ta-
kovai disztoljes napok óta a legnehezebb idősza-
kokban tanusított. — A kormány erős többséggel
rendelkezik a skupstinában.

Az orosz lapokból.

„Konstantinápolyt el kell foglalni.” Ez a
„Novoje Vremia” nevű orosz lap jelszava, melyet

ma is hangoztat, az orosz hadsereget a megtör-
tént dunai átkelés alkalmából egy fellengős ve-
zércikkben ödvözlöve. — „Tul a Dunán a nagy-
szláv folyón tul — szól a pétervári lap — /eng
már az orosz lobogó. Szolgáljon az tehát ott a
szabadság és új élet birkéül és testvéreink sze-
rencszálogatál. Az első lépés már megtörtént.
Ott, hol 85 év előtt az esztrákok gyalázatos bé-
két kötöttek Törökországgal, ott Sztiszován ma a
diadalmas orosz lobogó lengedez és imák szállnak
fel az igazságszeretet és testvériség istenéhez
azért, hogy ő oltalmára méltatta a felszabadítás
harcosait. A messze északra a kedvezőtlen ég-
hajlat által megedzett, hit, bátorság s nagylelkü-
ségtől áthatott nem barbárok (?), hanem a sza-
bad Oroszország fiait, nem hódítók (?), hanem
felszabadítók jöttek le a Duna völgyébe. Meg-
mozdult az orosz czár, mozdult a népe is, hogy
véget vessen a barbárságnak, hogy meghonosítsa
a békét és jólétet ott, a hol az idegen járom
uralodik. De ezen igának nem lesz vége, ha az
orosz nemzet, katonáinak személyében nem megy
Konstantinápolyba s ott ki nem tűzi a keresztény
civilizáció (?) zászlóját. A nagy ügy nagyszerű
ügy marad a világtörténelemben, ha minidjárt
roppant áldozatokat ia követel. Testvéreinket meg-
menteni megyünk mi és nem hódítani, szabadsá-
got hirdetni megyünk mi s nem a rabsg bilin-
csobe verni, nemes elragadtatás szelleme lelkesít
bennünket s mi nem fogunk a féltón megállni.
Ez az út Konstantinápolyba vezet; meggyalázott
testvérek, legyalázott egyházak megmentőiket vár-
ják s ezek hó szíve van s szemekből a hit és
férfiasság sugárzik. Éljen tehát az orosz katonaság,
éljenek hadvezérei. Dicsőség az élőknek s örökös
emlék az elesetteknek!

Egy másik muszka lap, a „St. Peterburg-
skija Viedom.” Bulgária elvesztését Törökországra
nézve oly veszteségnek mondja, a minő Orosz-
szágot érné, ha Kronstadtot elvesztené. Bulgária
elvesztése szabad utat nyit a törököknek Európá-
ból való kiűzésére.

A dunai átkelésről pedig így ír: Az orosz
fegyverek fényes sikere mindnyájunkra mély be-
nyomást tett. Oroszország barátjai és a szlávok
bátorsága emelkedett, ellenségeik pedig elcsüg-
gedtek. Különösen leverő hatást gyakoroltak a
legújabb események Ausztriában és Angolország-
ban. Ausztriában nehezen képzelhető sürgős-for-
gás van.

Az oroszok második átkelése a Dunán.

Míg a törökök az ellenség legközelebbi tá-
madását Rustusuk és Tarnu-Magurelli mellett
várták, az nagyobb nehézségek nélkül a
Dunán Sistova közelében két ponton kelt át és e
pillanatban valószínűleg már több hadtest áll tel-
jes felszerelésével török földön. A támadás előké-
szítése és titokban tartása végett, az utóbbi na-
pokban a Duna-vonal hosszában elterülő minden
közút őrségekkel volt ellátva, melyek minden ki-
váncsit kérielhetlenül visszautasítottak; azonkívül
jun. hó 26-án vad ágyubarcz bōmbólt Bahova és
Beket közt, valamint Rustusuk és Niká-
poly ellen, mely helységek csakhamar lágba bo-
rultak.

Számos gránátütőt be a veres lobogójáról mesz-
szíról megkülönböztethető kórházba; és különben
is jobbra védelem aszoznak és gyermekek estek
áldozatul az orosz lövegeknek. Rövid idő múlva
Nikápolyban egyetlen ház sem volt látható, mely
az ellenséges ágyúktól kisebb-nagyobb sérülést
ne szenvedett volna; a pasa palotája és a mosók
magasan fellobogó lángokkal égtek és terjesztették
a tüzet.

Időközben befejezték az oroszok a dunai á-
tkelésre szolgáló előkészületeket. Ismeretes, hogy a
Duna azon pontjai között, melyek az átkelésre
különösen kedvezők, legalkalmasabb az, mely
Zimnicza és Sistova közt fekszik. Zimniczát el-
hagyva, egy egykori mocsárra bukkannak, melyet
a nap hove szivacszerű kéreggő szárított. A
Dunához közelebb jutva, e kéreg meredélyben haj-
lik lefelé, a nélkül, hogy a minden fuvallat által
felkavart porfellegekkel a partot tisztán kivehet-
nők. Alább egy rövid, mocsáros utszakas terül
el; itt a nap sugarainak még nem volt idejük a
folyam iszap-lerakódásait felszárítani és porfelle-
gekké változtatni, melyek egybeűtt, az Al-Duna
mentén az ember szemét oly kemény és vesze-
delmes proba alá vetik.

Ott a part néhány kilométernyi távolságban
kopár; de azon tul buján fejlődő fűzfák lepik el,
melyeknek ingadozó ágai mélan a víz tükörre ha-

joznak. E füzek és tamarinok árnyában egyesültek egészen észrevétlenül az oroszok jun. hó 26-án esti 6 órakor csónokjaikat és gyalogságukat, hogy 11 óra tájban, az éj elég világos volt, az átkelés megkezdjék. Csónak, tutaj és bárka mindössze 208 db állott rendelkezésükre, melyeket hiányosan bár, de mégis annyira, hogy pusztatűztől oltalmazva legyenek, vaslemezekkel látták el. A törökök jól lőttek, de különben ellentámaszkodásuk nem látszott valami felelőse hátrahúzóknak.

Midőn az első oroszok egy kis elrejtett öblében a kissé meredek parton kikötöttek, szurony-szegezve rögtön támadó állásba helyezték magukat, mert védtelen állásukban a tüzelésre egyelőre nem gondolhattak. Eleinte bizonyára bajos volt posztjuk, de a csónakok visszafordulván, egyre több embert szállítottak partra, úgy hogy végül már maguk a partot védelmező törökök voltak fonyogva a minden oldalról ültengyelő oroszok által. A törökök eleinte két ültengyelő tüzeltek, melyek azonban lassanként hátrahúzódtak, míg végül csak egy-egy ágyú tüzelt az ellenség, csodálattal méltó pontossággal.

Az oroszok részéről az átkelés tartama alatt Sietővel jobbra három, balra pedig két üteg működött, melyek a lovas tüzérség több ütege, helyüket az ütközet állásához képest több ízben változtatva, élénken támogatott. Jun. 27-én reggel 7 óra tájban a török tüzérség egészen elnémított és a török parton csaknem egy egész orosz dandár állott harcra készen. 9 órakor 3 ezer gyalog bősztűl szurony-támadást intézett az oroszok ellen, melyet ezek nyugodt bátorsággal visszautasítottak.

Déli 1 és 2 óra közt az első orosz ágyú török földön volt és 3 óra tájban már az egész 13-ik hadosztály átkelt a Dunán. Miklós nagyherceg, az ifjabbik, kezdetül fogva jelen volt a műveletnél, míg atyja és a sokat emlegetett Nepokoisiczky tábornok csak déltájban jeleket meg a harcmezőn.

Az oroszok vesetése a „Timis” levelezője szerint mindössze 200 halott és sebesült volt, míg a „Daily News” tudósítója 200 halottól és több száz sebesültől tesz említést: ez utóbbiak közt két tábornok és számos magasabb tiszti jegyzetett fel.

Miként történhetett, fogják sokan kérdezni, hogy az oroszok oly könnyű szerrel vágthatták ketté a dunai átkelés sokszor említett csomóját? Mert hogy az oroszok e fontos eredményt csak kénytelen szorítással és áldozattal érték el, arról tanuszkodik a halottak és sebesültek e helyen oly feltűnően csekély száma, még a legutóbbi jelentések szerint is.

Igen furcsának látszik azon körülmény, hogy az orosz átkelés szemközti egy egész török hajóraj, többek közt egy vassal páncélozott hadihajó horgonyzott, a nélkül, hogy e részről kísérlet történt volna ama halálos csapás felfogására, mely a török hadállást süjtötte.

Ezen megfoghatatlan hanyagság okát a törökök azon szokásában kell keresnünk, hogy csak védelemre, még pedig a legelőnyösebb alakú védelemre vannak elkészülve. Azonban a hadviselés manapi módja szerint a kizárólag védelemre szorított fél annyira hátrányban van, hogy leggyengébb pontját általános védőképességre nézve is mérvadónak kell tekinteni. A támadó tetszése szerint választhatja az időt és helyet, míg a pusztán védelemre szorított, még ha számlilag az erősebb lenne is, teljesen a támadástól függ.

A második osztrák nuncium.

Budapest, július 3.

Az osztrák quota-deputáció replikája a magyar második izenetére egy hosszadalmas polemizáló irat, mely sikeretlenül törekszik a magyar izenet érveit megcáfolni. Inkább történeti, mintsem aktuális érdekű levél, nem akarjuk olvasóinkat a hosszú opus olvasásával fárasztgatni, melyben Herbst ur. sophistikos okoskodásával tetszeleg, hanem adjuk rövid kivonatát a következőkben.

B magyar izenet adatai csak egy pontban győzték meg az osztrák bizottságot arról, hogy javaslatai correcturát igényelnek. — Ez adatok szerint a Magyarország által a külföldnek eladott és dohány után 6.935.607 ft vagyis 805.695 ft évi átlag Magyarország bevételeiből leszámítandó, Ennek foytán a múlt évben kiszámított arány módosítást szenved a következőleg alakul: 68.70% : 31.300%. A nuncium azután elismeri, hogy a direkt adók netto-jövedelmét nem mindenkor vette figyelembe, mert a netto összeget gyakran nem lehetett kitudni.

A nuncium védelmébe veszi az osztrák deputáció azon eljárását, melylyel teljesen önkényesen hol a brutto, hol a netto jövedelmet veszi fel a számítás alapjául.

Itt a nuncium terjedelmesen igyekszik kimutatni, hogy az osztrák küldöttség eljárása minden tekintetben megfelel az 1867-ben követelt eljárásnak. Az osztrák küldöttség most akkor is 31%-ban akarta a quotát megállapítani, s csak a két kormány közötti egyezség folytán lón az 30%-ra leszállítva, mi azonban nem azt jelenti, hogy az osztrák küldöttség feladta álláspontját, sőt ellenkezőleg azt bizonyítja, hogy az osztrákok a quota kiszámításában mostan követett eljárást

már akkor érvényre emelték. Az akkor szentesített alapelveket az osztrák küldöttség jelen évf. június 14-iki nunciumában híven ismételte.

A quotáról szólva, az osztrák bizottság megcáfolni igyekszik azon érveket, melyekből a magyar nuncium ez ügybeli ismert álláspontját védte. Az osztrákok először is azt igyekeznek bebizonyítani, hogy a szelvényadó a quota kiszámításánál tekintetbe nem jöhet,

Az egyes adók behajtási és kezelési költségeire nézve az osztrák és a magyar adatok annyira eltérnek, hogy lehetetlen azokat alapul elfogadni. A magyar bizottság szerint Magyarországban a direct adóknál tizenháromszor oly nagyok a költségek, mint Ausztriában. Másrészt az indirect adóknál a kezelési és behajtási költségek Magyarországban 124, Ausztriában 288 millióval vannak kimutathatók, szóval az adatok oly eltérők, hogy lehetetlen meghatározni, mi tulajdonképpen a brutto és mi a netto jövedelem. Végül az izenet az adóhátralékok és adóemelések kérdéseit fejtegeti, s ez utóbbira nézve megjegyzi, hogy a Magyarországban életbe léptetett adóemelések igazi hatásukat csak a következő években fogják éreztetni, s így Magyarország a magasabb quotát könnyebben képes fizetni.

Az osztrák deputáció, miat ezekből látszik, mindenképpen a statusquot akarja fenntartani. Ebből azonban Magyarország bele nem egyezhetik.

A magyar orsz. küldöttség második üzenete.

(Vége.)

De még itt is a birodalmi tanács küldöttsége a magyar küldöttséget teljesen homályban hagyja az iránt, hogy melyik határnál kezdődik hát a kezelési költségeknek azon magassága, mely szükséges teszi, hogy ne a nyers, hanem a tisztított jövedelem vételesek a számítás alapjául.

Azt pedig, hogy a kezelési költség mellőzendő ott, a hol az által az eredmény Ausztriára nézve kedvezőbb lesz, de igitis tekintetbe veendő ott, a hol ezen költségnek levonása ugyancsak Ausztriára nézve kedvezőbb körülményt szolgált: ez elvet felállítani nem lehet.

Ha pedig nem oly oportunitási okok vezetik az osztrák küldöttséget; ha ő is, miként a magyar küldöttség első üzenetében kijelenté, kész a számítás alapjának meghatározásánál azon elvet elfogadni, melyet ő helyesnek talál, de azután elvállalni egyszerűsége ellen elvnek minden következményeit is, akár kedvezők, akár kedvezőtlenek legyenek azok Ausztria érdekeinek egyoldali szempontjából: akkor a számítás csak úgy vihető véghez, hogy vagy mind az egyesek mind a közvevett adóknál a brutto jövedelem, vagy pedig mind az egyiknél, mind a másiknál a netto jövedelem vétetik a számítás alapjául. A magyar küldöttség kijelenti, hogy ő amaga részéről ezen számítások bármelyikét is elfogadni kész.

Egyébiránt az osztrák küldöttségnek e tekintetben netalán fennforgó minden aggodalmát kell hogy végleg eloszlassza azon körülmény, miszerint a kormányok ismételt nyilatkozata értelmében az ugynevezett kiegyezési törvények valamennyien csakis együttesen és egyidőben fognak legfőbb szentesítés alá terjesztetni, és így valamint a magyar országgyűlésnek, úgy a birodalmi tanácsnak is teljesen módjában lévő, hogy ha egy későbbi előterjesztett törvényjavaslat által lényegében megmáskosítottat találja, a végleges elfogadást amattól is megtagadja és így külön fenntartás nélkül is teljesen biztosítani magát. Az államadóssági kérdésben, melyet az osztrák küldöttség illetéktelenül kevert határozatába, az izenet csak azon megjegyzést teszi: „miszerint az államadóssági járulékra vonatkozó 1867-ki XV. t. cz. mind czímében, mind szövegében csak az államadósságok után a magyar korona országai által vállaltatódó évi járulékról” szól, e birodalmi tanács tiszt. küldöttsége által kiemelt „átalános” vagy „egyetemes” államadósság kifejezése pedig sem itt, sem másutt a magyar törvényekben elő nem fordul, ellenben az 1867 évi XII. t. cz. 53. és 54. §-a elég szabatosan jelzi azon álláspontot, melyet Magyarország ezen államadósságokkal szemben elfoglal.

Azon ellenvetésekre, a melyeket az osztrák határozat a kormányok által előterjesztett jövedelmi kimutatásokra tett, az izenet feleli: „A magyar országos küldöttség első üzenetében kifejtett azon okokat, a melyeknél fogva mind az egyes, mind a közvevett adóknak csak is nyers jövedelmét véli helyesen a számítás alapjául felvehetni

Ha a birodalmi tanács küldöttsége ez érvelésnek helytelenségét kimutatja ha előszörja/azon okokat, a melyek a nyers jövedelem alapul vétele ellen és a tiszta jövedelem mellett szólnak, a magyar országos küldöttség szívesen meghajolt volna a jobb meggyőződés előtt; hanem a brutto-jövedelem mellett a magyar részről felhozott okoknak cáfolását és a tiszta jövedelem alapul vétele mellett szóló érvek kifejtését hiába kereszte a magyar küldöttség a tisztelt osztrák küldöttség üzenetében. Sőt a küldöttség e tekintetben egyáltalán semmi elvhez nem ragaszkodik, hanem az egyes adóknál a brutto, a közvevett adóknál

pegig a netto-jövedelmet veszi alapul, a nélkül, hogy ez eljárását mással indokolná, mint azzal, hogy az egyes adóknál a kezelési költség aránylag csekély, míg a közvevett adóknál több milliónyi összegre emelkedik.

A magyar izenet ezután hajlandó beleegyezni abba, hogy az osztrák-magyar Lloyd (165,000 frtnyi) jöv. adója levonassék Ausztria egyes adójából a kiszámításnál; — és hogy a magyar kormány által az osztráknak és viszont eladott dohány és dohánygyártmányoknak ára a számításnál szintén hagyassék ki.

E két tett concessio utján az izenet ismét számításokkal bebizonyítja, hogy a két állam brutto-jövedelmén alapján Magyarország quotája 29.00 Ausztriáé 70.00, százalékos tesz. Ezután kiszámítja a quotát a netto-bevételek alapján a melyszereint, marad a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok egyes és közvevett adójának netto jövedelménél 1.893,255,961 vagy évi átlagban 236,656,996 ft.

Szembe állítván ezen netto jövedelemmel a magyar korona országainak netto jövedelmét, az arány százalékokban kifejezve úgy áll mint 28 sz 71.00. És így ha csak általában valami elv követte a számításnál, akár a brutto, akár a netto jövedelem alapján tétetik az, még a birodalmi tanács tiszt. küldöttsége üzenetében tett kifogások tekintetbe vétele mellett is a magyar orsz. küldöttség első üzenetében felajánlott 29: 71 arány az, mely a valóságnak és a monarchia két fele teherviselési kévségének leginkább megfelelő.

Áltér azután az izenet az osztrák határozat valótlan állításainak cáfolatára. Az osztrákok ugyan is azt állították, hogy számos egyes adó nem kezdett sta szokásban volt Ausztriában, míg Magyarországon csak a legutolsó időben lépett életbe.

Ez állítás alaptalanságát kimutatván, megcáfolja az osztrákoknak azon maliciós megjegyzését, mely szerint Magyarországnak több jövedelme lett volna a földadóból, ha nem engedi az adóhátralékokat felszaporodni.

Az erdélyi tüzoltó-szövetség ünnepélye Nagy-Szebenben.

(Harmadik nap július hó 1-én.)

(Vége.)

Zárulás.

A napi renden lévő, még ellátatlan tárgyak tanácskozása és határozat hozatala végett az összes tüzoltó egyleteknek képviselői a „római császár” nagyereményben gyűlték utolszor össze. Az előbbi jegyzőkönyv felolvasása után azon kérdés tétetett, hogy a jövő ünnepély hol tartassék meg, erre a marosvásárhelyi képviselőnek azon ajánlata folytán, hogy az 1879 évben tartandó kerületi tüzoltó ünnepély ottan tartassék meg — nagy éljenzéssel elfogadtatott. Azután Minorich Károly maga és tisztársai nevében az elnökségről lemondott, — erre általános felkiáltással úgy az elnök, mint a többi bizottsági tagok is újul megválasztattak; a bizottmányba utólagosan még felvették: Dr. Klein Medgyesről, Vojth Miklós Szamosújvárról és Schuszer Brassóbról. Ezután Gamauf Vilmos indítványára Nagy-Szeben városnak jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott.

A gyűlés folyama alatt már kezdetét vette a tüzoltó szerek megvizsgálása, mely szinte délig szakadatlanul tartott. Időközben mintegy 9 órafelé a falusi tüzoltók fogadtatására, a helybeli tüzoltó egylet saját zenekarokkal helyet foglaltak a városvágén. Kévéssel 10 óra előtt, a mi e nemben eddigéle még elő nem fordult, valóban igen szép látványok voltak tanui, midőn Kis és Nagy Disznod, Kistorony és még több más szomszéd községek 1000-ot fölmúlul tüzoltói, az ók falusi egyszerűségükben, egyformán, tündöklő ünnepi szint öltöztetve megjelentek a megjelentekkel bemutaták; nemcsak az összes tüzoltó egyletek és képviselői az indóháznál gyűlték össze a még ezután érkező vendégek fogadására és a nagy díszmenetnek megtartására.

A lelkesült kíváncsiság ez alkalommal is óriási tömeget gyűjtött össze, úgy szólván az egész város talpon volt, minden utcában hol, a díszmenetnek végig kellett vonulnia, roppant nép gyűlt össze.

A bevonulás nagyszerűségét az előbb említett tüzoltók nagyban emelték, mindenki baloldali viselő selyem szallagon hordta a községi tüzoltó-egyletnek nevét; a többiek között egy falusi tüzoltó egylet saját zenekarával jelent meg. A díszmenet bevonulása az Erzsébet-vízainai utca Kis és nagy piac, disznod utcákon át, a nagy lak-tanya tere, egy óránál többet vett igénybe, úgy hogy a vendégek tiszteletére a helybeli tüzoltók által megtartott nagy diszgyakorlat csak 12 óra után vehette kezdetét.

A tribün, mely előtt a menet végig vonult tarka barka között magyar nemzeti lobogókkal és zöld galyakkal Magyar- és Erdélyország címe-revel volt díszítve. Miután a menetet az emelvény felé fordulva megállott — Heinrich polgármester üdvözölte a tüzoltó vendégeket; erre a medgyesi tüzoltóegylet elnöke Dr. Klein köszöntö meg a tanusított vendégeket, kire ismét Dr. Föld-jogakadémiai tanár szokott késszólásával a

bizottmány nevében üdvözölte a vendégeket, a mit ismét Minorich Károly elnöknek az összes tüzoltók nevében köszönetkifejezése követett. Még Dr. Lindner hazafias szellemben tartott beszéde és Jahn szászvárosi tüzoltó egylet elnökének rövid megjegyzése után kezdetét vette a nagy diszgyakorlat, mely mintegy délutáni 2 óráig tartott.

Mit szóljunk erről, hiszen azt úgy is tudja mindenki — a nélkül, hogy más egyleteknek érdemeiből legkevésbé le akaránk vonni valamit — hogy az itteni tüzoltó-egylet országsszerte híres mind kitartás, rend és erély tekintetében, a mászóknak néhány perc kellett, hogy a három emeletes katonai laknya tetőzetén legyenek, szivattyusoknak szintén, hogy az ómló vizugár az irányzott helyet egészen ellepje. Mit szóljunk azon rendkívüli fűrészes és ügyességéről, mely csak e tüzoltó-egyletet jellemzi, vajha az összes megjelent vendégek tanultak volna a látottakból.

Az emelvényen összegyűlt fehérbe öltözött fiatal szűzekről el is vették a méltó jutalmat a nap hősei, de nem csak ők, hanem az összes egyletek képviselői, a megérdemelt érdemkioszoruk megnyerésével. A miket a jelző táblára feltéve egész öröm és kéjzórattal vittek haza.

Végül constatálnunk kell, hogy a szép rend, testvéries egyetértés, mint a mely ez alkalommal a különféle nemzetiségű tüzoltók között volt, nagy érdemű tulajdonítható azoknak, a kik erre leginkább befolytak, mert ha történetik is egyes, az ünnepélyt megzavarni akaró cselekmények, mint p. o. több nemzeti zászlóknak — egész titokban éjjel — a kiállítás helyéről, valamint a feldíszített ház karfáján lévő két nagy nemzeti lobogónak erőszakos letétele, továbbá Schochter városi hivatalnoknak — kit a főispán ur figyelmebe a legmelegebben ajánlunk — a rendező bizottmányhoz intézett azon levele, hogy ő hozzá magyar vendéget ne szállásoljanak, mert ő azzal egy fedél alatt nem óhajtott lenni — mindezek dacára, az itt lévő összes vendégek, a jó egyetértés és vendégszeretetnek emlékeit vihették el csak magukkal és még hozzá azon tapasztalatot, hogy a szász nép nem úgy érez, a mint Wolf uram „Tageblatt”-jában hirdeti; a hydrának különben már le van tapotva a feje, öröklődik még ugyan, de mérgének eredménye már nincs.

Nem tehetem, hogy fel ne említem e lapok utolján is egyszerűsággal köszönetet szavazni ama buzgó fáradsággal működő egyetnek, kiknek leginkább köszönhető az egész ünnepély fényes sikere.

Dr. Lindner Gusztáv a tüzoltók e fényesen ragyogó csillag, kinek az ünnepély sikere első sorban köszönhető, továbbá Capesus segédtsége és mindazok, kik tevékenységüknek legkitartóbb jeleit adták, így, hogy örök hálaforrás kötelezték a megjelent vendégeket.

Végül elismerés illeti a „Hermanstädter Zeitung” derék szerkesztőjét, úgy annak főmunkatársát Békésit, a kik semmi tört nem sajnáltak arra nézve, hogy ez ünnepélyt buzditásukkal segítsék és annak méltó sikerét seimeli közreműködésükkel biztosítsák.

Sulpicius.

Városi ügyek.

Hirdetmény.

Az országgyűlési képviselő választóinak összeíró küldöttségektől kiigazitott névjegyzékéből az 1874. XXXIII. t. cz. 41. § értelmében a választók ideiglenes névjegyzékét a központi választmány a város két választó kerületére számára városrészenként betűrendben összeállítván, a törvény 42. és 43. §. nyoman ezenel közludatra hozatik, hogy ezen ideiglenes névjegyzék a városi előjárásnál a város ház községi (emlelet 4. sz.) termében f. évi július hó 5-ik napján kezdve husz napon át, azaz július hó 25-ig bezárólag közzéemlére kitéve állandnak s azokat a városi tisztség egy tagjának jelenlétében a fennnebbi napokon reggeli 8-tól déli 12 óráig mindenki megtekintheti és délután 2-től 6 óráig le-másolhatja.

A törvény 44. és 53. §. értelmében ezen névjegyzékek ellen július hó 5-től 15-ig, 10 nap alatt, saját személyét illetőleg, bárki felszólalhat s ezenkívül mindenki azon választókerületben, melyhez tartozó valamely városrészt névjegyzékébe felvéve van, jogában áll bármely jogtalan felvételt vagy kihagyást miatt is a névjegyzék ellen felszólalni.

A felvétel végett benyújtott felszólalásban az illető személyiségnek, kire vonatkozik, törvény szerint való jogosultsága mellett életkora és lakása is kimutatandó.

Ezen felszólalások a névjegyzékekkel együtt állván kitéve, azokat mindenki megtekintheti s mindaz, ki az előbb idézett 44. §. szerint felszólalni jogosítva van, július hó 16-tól 25-ig, 10 nap alatt észrevételeket nyújthat be a felszólalások ellen. (45. és 53. §. §.)

A felszólalások és azokra tett észrevételek ezen központi választmányhoz címezve, a szükséges okiratokkal felszerelve, írásban és teljes bálymentességgel, a város polgármesteri hivatalánál benyújtandók. (46. §.)

Felszólalásnál egy beadványba több egyénre vonatkozó felszólalás is foglalható s a beadványról

a felszólaló kívánataira törítvény adatik. Az észrevétel azonban minden felszólalási beadványból külön nyújtandó be.

Kolozsvár szabad királyi város országgyűlési képviselőválasztásokra fenálló központi választmányának Kolozsvárt, 1877. június 18-án tartott üléséből.

Simon Elek, s. k.

polgármester és elnök.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1877. július 4.

— **Olvasóinkhoz.** Hinni akarjuk, hogy a lapok olvasói nem a nagy hangon tartott előfizetési felhívások szerint becsülik a nyilvánosság organumait. Ilyet tehát a közölgő felővre se várjon tőlünk senki, — előfizetők halászása végett saját hitünket nem akasztjuk horogra, melyen lehetnek fenakadnak néhányan, de a lap becsülete is utána vész. Nem ígérünk tehát egyebet, mint hogy teljesíteni fogjuk felvállalt kötelezettségünket a közönséggel és a közügyekkel szemben, a mint azt ilyen nehéz időkben méltán megkövetelhetik. A föld minden zugából nem áll módunkban eredeti tudósításokat hozni, de a mit másod kézből vetünk, nem kereszteljük annak. Budapesti munkatársaink igyekezni fognak távirataikban összegezni mindazt, a mi figyelemre méltó és megbízható a rendelkezésekre álló források nyújtanak. Azon hazánkban pedig, kik Bukarestben, Galacban, Konstantinápolyban kötelezettséget vállaltak el lapunkkal szemben, szintén meg fogják állani helyükön újabb megbízatásuk folytán gyakrabban küldendő távirataik, valamint harczteri tudósításaik bizonyára nem fognak hamis cségre szorulni. Egyebekben csupán lapunk multját adjuk zálogul a jövőnek s törekvésünk tisztaságába vetett bizalommal kérjük ki olvasóinktól az eddig tanusított pártfogást.

A „Kelet” szerkesztősége.

— **A városi tisz.** bizottság pénteken f. év július 6-án s az esetleg folytatandó tárgyalások végett a következő napokon mindenkor délután 3 órakor a városház községi termében tartandó közgyűlésnek tárgyai: 1. Szentesített országos törvények bejelentése. 2. M. kir. belügyminiszteri leiratok: a) özv. Müller Sándorné nyugdíja, b) a kerületi kapitányok s jegyzők fizetés emelése, c) a szállóhegyek szabályai ügyben. 3. A pénzügyigazgatási kerületnek a megyék területi új beosztása folytán némely változásairól m. kir. pénzügyminiszteri leirat. 4. A hidevére készitendő új vashid utjában lévő talakre nézve a kisajátítási törvénynek engedélyzése iránt m. kir. közmunka- és közleked. miniszteri leirat. 5. A községi illetőség nézve szabályjavajlat, az 1876 V. k. trnycz. nyomán. szakszt. véleményével. 6. A város tiszti és segéd személyzetének osztályozása iránt választás alá tartozó, kezelő és szegődött állomásokba, szabályjavajlat, szakszt. véleményével, s kapcsolatosan. 7. Özv. Deák Miklósné nyugdíj iránti folyamodványára nézve hozott vélemény. 8. Simon Jakób folyamodványára a korábbi jóság bérlethosszabbítás iránt. 9. Planer V. külmagyar-utcai házának megvétele ügyében szaksztály javaslata. 10. A aradi iparkamara átirata a szakszt. törvényjavaslata ügyében folyamodás iránt. 11. Somogyi megye átirata a kelési kérdésben követendő álláspontja nézve folyamodás iránt. 12. Számvetésnek véleményes jelentése: a) Schütz János temetői elhelyezéséről, b) néh. Kassai K. városgazdai vég-számadására. 13. Antal Mihály városgazdai szám-madása a 873-ban kezelt téglá-készletről. 14. Nyitramegye és N.-Várad közönségének a magyar nyelv tanköteles használatán ügyében tett átirat-ikra iskolaszék véleménye. 15. A kolozs-monostori anyagát elszakadás miatt ideiglenes gát építése iránt a tanács előterjesztése. 16. A gyepmesteri kérvénye fizetési jogbitás iránt. 17. Polgármesteri előterjesztés rendkívüli kiadásokra szükségelt meghatalmazás iránt. Kolozsvárt július 4-én 1877.

— **Ha volna egy kis reményességünk** aboz, hogy a közérdektől felszólalások fognak valamit a városi hatóságon, melegen ajánlanók, hogy a város most folyó kiköveztetése alkalmával a sétaterütczának porond-utját, mely minden kis esőre járhatatlan sárkeverőkkel alakul át, méltóztassanak, ha lehet gránit járdával cserélni fel, mert nyáron át ez a legártalmasabb utczája a városnak és megérdemli ezt a kis figyelmet.

— **A sétaterütczánál** egy év óta egész kereken ott ácsorognak a bevezetett gázcsövezetre alkalmazott vas lámpa-karók, de lámpa nélkül s így természetesen esténként nem is világíthatnak. Ezeken a karokon anno dazumahl fénylő lámpák is voltak; óhajtanók ismerni a ne-

mes előláróság bölcse véleményét az iránt, hogy miért nem lehet ezekből a lámpákból nehányat esteként meggyújtani,

— **A helyi r. kath. egyházközség képviselő-testületének** f. hó 6-án d. u. 3—6 órákor a plébánia lakban közgyűlése leend. Tárgya: egy statusgyűlési képviselőnek megválasztása. Veszely Károly, prépost-plébános.

— **Hivatkozva** mult hó 13-ról e lapok hasábjain tett értesítésünkre, a melylyel a párisi közkiállításra a bejelentési határidőnek meghosszabbítását jeleztük, arra figyelemztetjük az érdekelteket, hogy az újabb határidő f. jul. hó 15-én lejár s azon túl bejelentések nem fogadtatnak el. A kolozsvári közkiállítás bizottság.

— **Egy fiatal művészi tehetség**, Herman Mariska, a ki a zenéje egyik legkitűnőbb tanítványa, s hegedűjátékával a fővárosban is tetszést aratott mint írák, közelebb meglátogat néhány nagyobb vidéki várost: Kolozsvárt, Aradot, Temesvárt, Debreczent, hogy bemutassa hegedűjátékát. A tehetséges tizenhárom éves leányt bizonyára szívesen fogják hallgatni a műbarátok mindenütt.

— **Deanu-historiák.** Ugy látszik, ennek az akasztófávrágnak a nevével mystificatiónak; legalább arra mutat az, hogy Deanu neve aláírásával majd itt majd ott kapnak fenyegető levelet. Egy állítólag Kolozsvárra is érkezett a minap valakihez egy levél Deanu névvalírásával, melyben az illető nála teendő látogatásáról értesíti. Mint mondják, az illető hatóság följelentés következtében el is fogatott egy szebenvidéki öltözöt román parasztot; de úgy látszik, a fogás nem sikerült, mert az egész dolgot a titok legsűrűbb fátylával főték el. Aligha nem csizmadiát fogtak — Deanu helyett. — A „H. Ztg.” szerint pedig Balázsfalván Mendl Simon pálinkafőző kapott, szintén Deanu nevében egy fenyegető levelezőlapot, melyen a betyár mult szombaton 10 órára vizitet ígér neki. A levelezőlap Szébenben volt feladva. Valószínűleg itt is Deanu „Spaszvogel” keze működött.

— **Hymen.** A mi egykori jóbarátunk (?) dr. Schuller-Libloy F. csernovitzi egyetemi tanárnak szép leányát június 26-án vezette oltárhoz Gegenbauer Lipót ottani egyetemi tanár.

— **Neorológ** Simén Domokos tanár a maga, az elhunyt fia: Űrmósi Miklós, Lajos Gyula és Jenő; testvérei: Kovács Antalné Ajtai Róza és Ajtai János, nevében mély fájdalommal jelenti, hogy kedves neje, az illetők szerető édes anyja, testvére Simén Domokosné született Ajtai B. Borbára életének 49-ik évében f. július hó 4-én éjjeli fél 1 órákor meghalt. Hült tetemei f. július hó 6-án délután 6 órákor fognak külső-utczai házától a köztemetőbe örök nyugalomra elhelyeztetni.

— **Túske Ferenec** cs. k. ezredorvos és neje Nyéki Németh Anna mély fájdalommal jelenik a szeretett testvér, illetőleg sógor: Túske István tanár és földbírtokos urnak f. 6. június hó 27-kén Jobaházán Sopronmegyében több évi súlyos szenvedés után történt gyászok kimúltát. Siratják őt a szerető férjét, a jó atyát és rokonságát, a többi hátramaradtak u. m. a boldogult özvegy született Nemes Tatay Eszter, és gyermekei Erzsébet férjezett Bodor Sándorné, Eszter és Eleonóra.

— **A lutheránusok helybeli iskolájában** a napokban folytak le a közvizsgálatok teljes sikerrel. Különösen meglephette itt a közönséget az a hazafias magyar szellem, mely a tanítást áthatja, de ép ezért az is nagyon feltűnő, hogy egy pár tantárgy kivételével ez iskolában még mindig német a tan nyelv, holott a tanítványokat tekintve, ennek épen semmi szüksége sem forog fenn. Tudomásunk van róla, hogy a magyar nyelvű tanítványok, azon szintén magyar növendékeket, a kik a szász iskolából kerültek ki, majdnem lehetlenség később megtanítani a magyar szófűzésre és helyes fogalmazásra; mindez pedig onnan veszi eredetét, hogy a szász iskola szorgalmat vél tenni, ha eszközül engedi magát felhasználítani azon esztelen kolozsvári divat által, hogy a szülők az anyanyelv rovására már csecsemő korában a gyermekbe igyekeznek verni valamely idegen nyelvet és különösen a németet. Reméljük azonban, hogy ez iskola nem sokára feladja ezt a germanisatori szerepet s teljesíti, hivatását a magyaryelv alapos tanítása körül s nem tesz jótve is úgy, mint az egyszeri pap, ki vizet papolt és bort ivott.

— **Hymen.** Kupetz Lajos tordai fiatal kereskedő e hó 5-én vezette oltárhoz Kolozsvári Biri kisasszonyt.

— **Dr. Kánitz és Dr. Fleischman** kolozsvári tanárok tegnap meglátogatták a torda hasadékok.

— **A tordai jól berendezett sósfürdő** életlenül, naponta új meg új vendégek érkeznek. Hűlés és ezzel rokon bajok ellen gyógyhatását eléggé nem ajálhatni az abban szenvedőknek.

— **A tordai rablógilykossághoz.** Tordai egyik levelezőnk írja: Torda 1877. jul. 4. Tekintetes Szerkesztő ur! A tegnap általam megírt rablógilykossági esethez (mely a kőszahíreken kisé már keresztl szűródött) csatlakozom a következőket némileg helyreigazításul is. Tény az, hogy a gylkos az áldozatokkal egy szobában aludt. Félkelvén a férj és nő ágyához ment s a férfi feküdvén kívülről annak fejére irányozta az első csapást, a

mi azonban aligha talált, mert egy mély vágás látható a falban az ágy fejénél, — de hirtelen következnie kellett a második csapásnak is, mert a férfi nem tuszkodott, de igen is a nő, ki a zajra fölébredvén föllélt az ágyban, s a gylkos a fejét fejeének irányozva, a nagyon törpe padlás gerendájába vágta, erre a nő az ágyból kiugorván menekülni igyekezett, kezének vér-nyomai láthatók a mint az ajtó kilincset kereste s ott érte el a halálos ütés ott; is találatolt összerogyva meghaltan. A kis leányt is egy csapás földreierette, de az nem volt halálos és életéhez az orvosok nagy reményt nyujtanak. Hogy az ott munkában volt segéd követte el a gylkosságot, am késégtelen, mert mindenét magával vitte és azon éjjel megszökött. Legnevezetesebb az, hogy a gylkos személye késégtelen, de nevéét abszolúte senki sem tudja. A legszorosabb nyomozásnak sem sikerült még eddig kiderítenie, dacára annak, hogy az a fiatal ember 10—14 napig időzött Tordán, társaságba eljárt, pajtásai voltak — senki, senki nem tudja nevéét. A rendőrségnek mindenesetre nagy dícséretre válik. A meggyilkolt testvére azt állítja, hogy az egész házánál nem volt több 30-40 frtnál, abból is a vizsgálat alkalmával 10 frt egy keskenybe kötve felfedeztetett. De egy legkisebb papírselekte sem található, mi a gylkos nevére vezetne, azon hir, hogy M.-Ujvárt elfogták volna, nem igaz. Fogtak ugyan el Felvinczen egy embert, de az — ártatlan.

— **Nyilvános köszönet** (Második közlemény) A fehéregyházi csataterén felállítani szándékolt „Petőfi síremlék” javára újabban adakoztak: Kovács Imre tanár 1 frt, Scholz Frigyes, késmárki igazgató tanát 10 frt; Dr. Jenei Viktor, egyetemi tanár 5 frt; Kovács János 3 frt; Zeliger Jozsef 10 fr; a „várad-velencei népkör” 2 frt; az eperjesi gymnasium 3. 4. 5. 6. 7. 8. osztálya, magyar nyelv mivelő társaság és az ifjusági kör egy-egy frt, összesen 8 frt; Plathfi Gyula, ügyvéd 3 frt; a komáromi olvasó kör igazgatója 8 frt; a közdi-vásárhelyi olvasó egylet 5 frt. Összesen 55 frt. Az előbbi közleményben kimutatott összeggel együtt: 189 frt. 90 kr. Fogadják a t. adakozók az ügy nevében hazafias köszönetünket! Fehéregyháza 1877. július 3-án. Gróf Haller Ferencz. Balás Imre, egyleti jegyző.

— **Széchenyi István magánlevelei** tegnapiótt árvereztettek el. Összesen két árverező jelent meg. Fraknói Vilmos a nemzeti muzeum részéről és Rosenberg antiquarius, ki a kérdéses levelek árvereztetését eszközölte is. A becsárát egyik sem akaván megadni, kétszáz forintot kezdődött meg az ajánlattevés. Az utolsó ajánlat Rosenbergé volt 1000 frttal. Ennél többet Fraknói nem ajánlhatott s így már most a levelek antiquariusi kézzre kerültek.

— **Besztereczen** mult pénteken egy 2 és fél éves gyermek a vízbe fult; a gyermeket szülője nagyanyjára bízta volt, ki azonban ahelyett hogy a kisdere ügyelt volna: más aprócsesrdolgokkal bajlódott.

— **Illatos ügyiratok.** Az ujejházi (Szebenmegye) kir. járásbírságnál sokáig hiában kerestek több rendelti ügyiratokat, míg végre megtalálták azokat, a bíróság összes tagjai által igénybe venni szokott, félreeső helyiségben, ahol állítólag egy díjnak dobtá.

— **A brasíliai császárt** a francia tudományos akadémiá kultúrájára választotta; e kitüntetésben Don Pedroval csak hét idegen tudós osztózik.

— **Napoleon Lajos hercege**, mint Párisban hirlik, Izabella királyné egyik leányát Donna Mária del Pilart fogja nőül venni. Anyja Eugenia legutóbbi spanyolországi tartózkodásának egyik főcélja e házasság lett volna.

— **A bajor kir. miniszterium** Pesti Frigyes országgyűlési képviselő és akadémiai tagnak megengedte, hogy a bajor királyi országos levéltárban létező s Magyarországra vonatkozó iratokat Münchenben lemásolhassa.

— **Új buza.** A fővárosi tőzsdén tegnap jelent meg új buzamustra Beeskerekéből, a hol a napokban 14 köböl került ezen buzából a piacra. A mutatóvány kitűnő minőségű.

— **Párisból** írják „M. K.-nak: „MacMahon kisasszony június 10-én Eugenia császárnétól egy gyönyörű kis dobozt kapott, melyben a osászári hercegneke jelesen talál arcképe vala elrejtve. A hercege az angol tűzérhadnagy egyenruhát viseli, mely nagyon jól áll neki.”

— **Tizenkét hajó elsüllyedése.** Egy Veracruból érkezett távirat jelenti, hogy Campeche-öbölben tizenkét hajó elsüllyedt. Mindannyian Európás szánt épületfával volt megrakva. Ugy hiszik, hogy elsüllyedésüket heves vihar okozta.

— **A telefonról** New-Yorkban lakó dr. L. Schöney, testvérehez intézett levelében következőket írja: „Hogy miért nem írok gyakrabban? Hidd el, a minden találmányokat túlhaladó telefonia óta nagyon terhesnek, életnélkülnek találom az írásbeli értekezést; nem akarok jelzéseket alkalmazni ott, hol a természet engedi viva voce, élő nyelven, szájról fülhez vagyis szívtől szívhez beszélni! Már 40 és több angol mért-földnyire beszéltem a villanyos dróton; és megismertem azonnal az illető hangot, a mint az a szájából alias az egyénből hozzám áthangzott.”

— Remélem, hogy a Telefon-buzal az oceanon át Európába is fog vezetetni, melynek tervét Cyrus

Field több kitűnő tudományos férfival együtt készíti, és akkor majd nem fogok levélírással bajlódni, hanem csak átkiáltok hozzád Dunaföld-várra.

KÖZGAZDASÁG.

A magyar borok Schveiczbán, a genfi osztrák-magyar konsul jelentése szerint piacot találnak, ha borkereskedőink fel tudnák használni az alkalmas időt. Schveiczbán rendszerint francia bort fogyasztanak, de ennek ára az utóbbi időben jelentékenyen főlzállt. A konsul jelentése szerint közönséges vörös és fehér természetes borok Dél-magyarországból — ha azok ára a 35—50 frankot felül nem haladja hectoliterenkint Genfben állitva: — ott igen nagy fogyasztásnak örvendhetnek s a magyar borkereskedőknek fáradságát meglehetősen jutalmazná, ha egy nagyobb szállításmányval próbát tennének s Marseilleen át Genfbe szállítanák.

E czélra a kiküldő kereskedőknek összekötetésben kell állania valamely marseillei egyénnel, ki a bort a kikötőben átszéli s vaspályán Genfben indítja. Jóllehet a francia borokkal eddig tett kereskedésben azon szokás divatoz, hogy a fogyasztó a piacon vásárol s a szállítási egyéb költségeket az átvételnél: de a bor árát csak 3—6 hó múlva váltó utján fizeti ki: mindazonáltal ezen szokás akadályul nem szolgálja egy kezdő kisérlő tételére a vagyonságosabb kiviteli kereskedőnél annál is inkább, mert ha egyszer az ottani piac a magyar borok fogyasztását megszokta, e szokáson lehet később változtatni.

A borkifosztás nyugati Schveiczbán évről évre emelkedik s ezzel a közönséges francia borok ára is — a phylloxera pusztítása folytán — mindinkább emelkedni fog. Tehát ha még mosta magyar borokkal az üzlet nem is járna nagy nyereséggel, annál nagyobbbal fog jární későbbben. Magától értetik, hogy az ottani piacra csak tiszta természetes borok küldendők.

Közönséges 1876-dik évi termés, jó minőségű Souve Departement du Gard-ból importált vörös borok nagy mennyiségben hozatnak évenként Genfben s ezek a vámmal együtt 42 francba kerülnek hectoliterként.

A Genf környéki borok eladási ára; 1876-dik évi vörös 43—45 franc. 1875-dik évi fehér 47—48 franc. 1876-dik évi fehér 37—40 franc. Szállítási költség Marseillelől vagy Cettetből Genf 4 frankba kerül; a svájci behozatali vám 100 kilogramm után 3 frank.

A kalotaszegi takarékpénztár üzlet-kimutatása június haváról.

Bevétel.

Pénztári maradvány május hó 30-ról 1380 frt 18 kr, betétekből 1342 frt 13 kr, visszafizetett leszámítolásokból 38,100 frt, visszafizetett előlegekből 160 frt, leszámítolatokból 1088 frt 85 kr, előlegek kamataiból 5 frt 20 kr, beírási díjakból 2 frt 60 kr, késedelmi kamatokból 14 frt 60 kr.

Összesen 42,093 frt 56 kr.

Kiadás.

Visszafizetett betétekre 2056 forint 11 kr, visszafizetett betétek kamataira 7 frt 11 kr, leszámítolásokra 36,295 frt, előlegekre 260 frt, jótékonyczélla 25 frt, visszatérített kamatokra 1 frt, bélyegilletékre 21 kr, költségekre 31 frt 63 kr, napibiztosi díjakra 20 frt, tisztifizetésekre 150 frt, pénztári maradvány június 28-án 3247 frt 50 kr.

Összesen 42,093 frt 56 kr.

A kalotaszegi takarékpénztár.

Kimutatás

a kolozsvári kisegítő pénztár-egylet 1877. június havi forgalmáról.

Bevételek.

Pénztármaradék a mult hóról 86,644 frt 77 kr, 64 törzsbetét után 3200 frt, betételek után 101,137 frt 2 kr, kamat, feldij 11,122 frt 72 kr, váltó úrlapért 169 frt 45 kr, 1001 esetben visszafizetett kölcsön 317,695 frt 74 kr.

Összesen 519,969 frt 70 kr.

Kiadások.

993 esetben kölcsön 318,390 frt 82 krt tisztviselők fizetése 1638 frt 33 kr, irodai kellek 37 frt 91 kr, váltó úrlapra 130 frt, kamat félvi 41,957 frt 2 kr, segélyezésre 28 frt 3 kr, adóba 507 frt 9 kr, betét visszafizetések 51,742 frt 60 kr, törzsbetét járulék 150 fr, 89 kr, napibiztosi megjelenés 147 frt.

Pénztármaradék 105,240 frt 1 kr.

Összesen 519,969 frt 70 kr.

Kolozsvárt, 1877. jun. 30-án.

Tauffer Ferencz, igazgató Kozák Ede, pénztárnok

Geltch János, fő-könyvvizető.

Piaczok árai.

— **Kolozsvár** piaci árak 1877. június 28-ról, egy hectoliter tisztabuzá 10 frt 50 kr, rozs 7 frt 45 kr, elegybuza 6 frt — kr, zab 3 frt 30 kr, 100 kilo széna kötte 2 frt. 20 kr, alomszalma 2 frt — kr. zsupszalma 2 frt 20 kr, egy köbméter fa usztatott 3 frt 20 kr, 1 kilogramm fagygyugyerlya öntött 72 kr, marhabus 42 kr, konyhaliszt 23 kr, rizs 28 kr, 1 liter gyöngykása 30 kr, borsó 16 kr, lencse 18 kr, paszuly 10 kr, köles 20 kr, hectoliter burgonya 3 frt 75 kr, klg. kőss 9 — kr, disznózsír frt 88 — kr, bors — frt 84 kr, hagyma 18 kr, fokhagyma 36 kr.

— **A nagy-várad** piacon 1877. évi június 29-ik napján tartott vásárban eladott termesztermények- és élelmiszereknek vásári árjegyzéke. 1 hectoliter tiszta buza 8 forint 50 kr, kétszeres buza 7 frt 20 kr, rozs 6 frt 25 kr, árpa 3 frt 75 kr, zab 2 frt 75 kr, tengeri 5 frt 40 kr, borsó 11 frt 50 kr, lencse 11 frt 50 kr, bab 6 frt 50 kr, köleskása 8 frt — kr, burgonya 3 frt 20 kr. 100 kilogramm kenyérliszt 22 frt — kr, széna 3 frt 50 kr, szalma 1 frt 80 kr, szalonna 75 frt — kr, 6 kilo zsupszalma — frt 14 kr, 150 dkg. alomszalma 6 frt — kr, 1 köbméter tűzifa 4 frt 50 kr, 1 kilo marhabus — frt 48 krt öntött gyertya — frt 60 kr, lámpaolaj — frt 60 kr, egy liter 6-bor — frt 32 kr, ujb-or — frt 24 kr, pálinka — frt 20 kr, szilvapálinka — frt 60 kr, eszes — frt 35 kr, egy métermázsza kőss 10 frt 60 kr, nyers fagygyu 35 frt — kr, olvasztott fagygyu 52 frt — kr, szappan 42 frt — kr, egy hectoliter ó bor 18 frt — kr, ujb bor 15 frt — kr, méssz 2 20 kr, kemény faszén 1 frt 40 kr, kendermag 7 frt — kr, köles 5 frt — kr, dió — frt — kr. repeze — frt — kr. mogoró — frt — kr. asz-szu szilva 11 frt 50 kr.

— **Szamosújvári** piaci árak 1877. júli. hó 2. Egy hectoliter tisztabuzá 11 frt kr, egy hectoliter elegybuza 6 frt 60 kr, egy hectoliter rozs 6 frt — kr, egy hectoliter törökbuza 5 frt — kr, egy hectoliter zab 3 frt — kr, 100 kilogramm széna kötte 3 frt 60 kr, 100 kilogramm szalma köttelen 2 frt 60 kr, 100 kilogramm alomszalma — frt 75 kr, 100 kilogramm zsupszalma frt 80 kr, egy köbméter fa usztatott — frt — kr, egy köbméter fa szároz 4 frt — egy kilogramm marhabus 38 kr, egy kilogramm disznózsír 1 frt 05 kr, egy hectoliter pityóka 3 frt 50 kr, egy liter borsó 12 kr, egy liter lencse 12 kr, egy liter paszuly 12 kr, egy kilogramm konyhaliszt 21 kr, egy kilogramm hagyma 15 kr, egy kilogramm fokhagyma 24 kr.

— **Besztercei** piaci árjegyzék 1877. június 34-n: 1 hectoliter tisztabuzá 7 frt. 50 kr, elegybuza 5 frt 50 kr, rozs 7 frt 50 kr, zab 3 frt 25 kr, törökbuza 5 frt 50 kr, paszuly — frt kr, pityóka — frt — kr, 1 liter borsó 12 kr, kilogram marhabus 32 kr, 1 kgr. széna 3 frt — kr, 1 kalangya zsupszalma 2 frt 40 kr, alomszalma 1 frt 20 kr, egy méter kemény tűzifa 3 frt, 20 kr, rizs 36 kr, gyöngykása 35 kr, lencse 14 kr, köles 18 kr, burgonya frt — kr. kőss 9 kr, disznózsír 1 frt — kr, szinzsír 70 kr, bors 1 frt 04 kr. hagyma 3 kr, fokhagyma 80 kr.

— **A gy-fehérvári** piaci árak június 30-ról. 1877. Egy hectoliter Tisztabuzá 10 frt 66 kr, elegybuza 7 frt — kr, rozs 5 frt 40 kr, zab 3 frt 40 kr. 100 kgr. széna kötte 3 frt 50 kr, köttelen 3 frt 40 kr. alomszalma 1 frt 70 kr, zsupszalma 2 frt 50 kr. Egy liter borsó 24 kr. len 24 kr, paszuly 9 kr. Egy liter konyhaliszt 31 kr. Egy kgr. marhabus 44. Egy köbméter fa 3 frt — kl. egy hectoliter pityóka 1 forint 75 krajczár, egy kgr. disznózsír frt. 96 kr szinzsír — frt — kr. Bors 1 frt 20 kr. hagyma 16 kr, fokhagyma 23 krajczár.

— **Deés** piaci árjegyzéke: július 3-ról Egy hectoliter Tisztabuzá 7 frt 80 kr, elegy buza 7 frt 20 kr, rozs 4 frt 65 kr, zab 2 frt 20 kr, 100 klg. széna 5 frt, 20 kr, alomszalma 2 frt 40 kr, zsupszalma 3 frt, 30 méter fa 2 frt, egykilog. marhabus 36 kr, konyhaliszt 16 kr, egy liter borsó 8 kr, lenkese 14 kr, paszuly 6 kr. köles 14 kr, egy hectoliter burgonya 5 frt — kr, egy kilog. disznózsír 90 kr, hagyma 6 kr, fokhagyma — kr.

— **A sz-régeni** piaci árjegyzéke jun. 28. 1877: Egy hectoliter tisztabuzá 9 frt — kr, elegybuza 7 frt, 50 rozs 6 frt 50, törökbuza 5 frt, 25 zab 2 frt, 3. paszuly — frt 8 kr, pityóka 4 frt 10 kr, Egy m. mássa széna 2 frt 50 — egy kalagya szalma 75 kr, — egy m. mássa alomszalma 75 kr, — egy m. mássa szalonna 72 frt, — egy kilo disznózsír 1 kr, 25 egy m. mássa turó 56 frt, — egy kilo disznóhs perszelt 48 kr, marhabus 36 kr, — 1 öl bakkia 11 frt 10 kr, — 1 öl fenőfya 7 frt 50 kr.

— **A N.-Enyedi** piaci árak 1877. jun. hó 28-ról. 1 hectoliter tisztabuzá 13 frt 20 kr, rozs 7 frt 80 kr, törökbuza 6 frt 60 kr elegybuza 10 frt 80 kr, zab 4 frt 50 kr, árpa — frt — kr, 100 kilogramm széna kötte 3 frt 20 kr, köttelen 3 frt — kr, alomszalma 1 frt 20 kr zsupszalma 1 frt 40 kr, egy köbméter fa kemény 2 frt 35 kr, lágy — frt — kr, egy kilogram marhabus 40 kr, konyhaliszt 24 kr, rizs 40 kr, egy iter gyöngykása 32 kr, borsó 12 kr, lencse 15 kr, paszuly 7 kr köles 21 kr, pohánka — kr, egy hectoliter burgonya 3 frt 50 kr, 1 kg. sa-

vanyu káposzta — kr, só 8 kr, disznózsír — ta 90 kr, Bors 1 frt 12 kr, hagyma 5 kr, fokhagyma 6 kr.

— **M.-Vásárhely** piaczárai június 24-ről, 1877. egy hectoliter Tisztabuzá 8 frt 50 kr, rozs 6 frt 50 kr, elegybuza 7 frt — kr, zab 2 frt 50 kr, 100 kgr. széna 3 frt — kr. alomszalma — frt 60 kr, zsupszalma — frt, 70 — egy köbméter fa nem usztatott 3 frt 80 kr, usztatott 2 frt 20 kr, egy kgr. fagygyugyergya öntött 60 kr. nyujtott — frt 56 kr, marhabus 38 kr, konyhaliszt 16 kr, Rizs 32 kr, 1 liter gyöngykása 26 kr. borsó 16 kr, lencse 16 kr, paszuly 14 kr, köles 16 kr, egy hectol. burgonya 4 frt — kr, 100 kgr. savanyu káposzta — frt — kr, egy kgr. só 9 kr. disznózsír — frt 90 kr, szinzsír 1 frt — kr, bors 1 frt — kr, hagyma. 10 kr, fokhagyma 30 kr.

— **A szamos-ujvári** piaci árak máj. 28-ról 1877. Egy hectoliter Tisztabuzá 10 frt 50 kr, rozs 7 frt 50 kr, elegybuza 7 frt — kr, zab 3 frt 25 kr, 56 kgr. széna 3 frt 60 kr, alomszalma 1 frt 20 kr, zsupszalma 2 frt 40 kr, egy köbméter fa 4 frt 50 kr. egy kgr. marhabus 32 kr, konyhaliszt 19 kr, rizs 36 kr. disznózsír 1 frt 5 kr, Bors 1 frt 05 kr. hagyma 10 krajczár, fokhagyma 24 kr. Egy liter borsó 10 kr, lencse 10 kr, paszuly 10 kr, köles 15 krajczár, egy hectoliter burgonya 3 forint —

A „KELET” magán-távirata.

Feladott Budapestén július 5. d. e. 10 ó. 30 p.

Érkezett Kolozsvárra július 5. d. e. 11 ó. 15 p.

Dervis pasa orosz területre lépett, Kars fölmentetett az oroszok Karaklissánál megverettek.

A „Bohemia” megezáfolja, hogy hesseni Sándor a bolgárok trónjelöltje volna.

Az angol lapok feltűnően egyszerűre jelentik, hogy monarchiánk és Anglia közt naponként szorosabb viszony fejlődik.

Két angol hajó érkezett a Basika öbölbe.

Tirnovot az Al-Dunánál az oroszok még nem szállák meg, a főhadiszállást visszatették Zimniczába.

Quotabizottságunk kijelenté, hogy vámemelés esetére új szerződést nem köt, a restitutiohoz feltétlenül ragaszkodik, s ha ezt elfogadják, ad a közös kiadásokhoz harmincz százalékot; ma este közös ülés lesz. Tisza az éjjel visszajök.

Távirati tudósítás

a budapesti árutőzsde hivatalos árjegyzetéről július 4-éről.

	F a j	Ára 100 klg.	
		tól	ig
Gabona		frt kr	frt kr
Buza	bánsági tisztavidéki pestvidéki fehérmegyei bácskai	12 10 11 30 11 70 11 70	— — — —
Rozs	magyar	10 60	10 75
Árpa	takarmány malata	6 65 6 10	6 90 6 90
Zab	magyar	6 65	6 80
Tengeri	bánsági másnemű	6 40 6 30	6 50 6 40
Repeze	káposzta bánsági	—	—
Köles	magyar	5 25	5 75
Sokvány (Uszadék)	buza tavaszra szállítandó	—	—
	Szept.—Oktre szállítan.	10 65	10 75
	tavaszra szállítandó	—	—
	Májusra—junira szállit.	—	—
S(ny.) zesz	káposzta Aug. Szept. szál.	16 16 1/2	16 1/2
	bánsági Jul. Aug. szállit.	15 15 1/2	15 1/2
	100 liter százalékként.	31	31 1/2

Távirati tudósítás a bécsi tőzsdéről.

Július 4-én 5% Metaliques 6.95 frt, Kamat — 5% Nemzeti kölcsön 66.40 frt

Árlejtési hirdetmény.

A kolozsvári kir. törvényszék és a kolozsvári kir. járásbíróság hivatali helyiségei fűtésére az 1878-dik év januárius 1-től azon év utolsó napjáig szükségeltetendő 369. 6 köbméter tűzifa szállítására, ezennel az árlejtés körhírré tétetik.

Árlejtés helyéül a kolozsvári kir. ügyészség hivatali helyisége (bel-farkas-utca 12. sz.) megtartási napul pedig 1877-dik év augusztus 23-ka d. e. 9 órája tűzefek ki.

Kiküldési árul köbméterenként 2 ft 92 kr. állapították meg és az összes 1017 ft. kiküldési árak 10% az árlejtésnél résztvenni akaró vállalkozó által, bántapénzzal leteendő.

Zárt írásbeli ajánlatok az árlejtésre kitűzött óráig, a kir. törvényszék elnökségénél elfogadhatók.

Az árlejtés alapját képező vállalati feltételek a hivatalos órákban, a kolozsvári kir. törvényszék elnökségénél megtekinthetők.

Kolozsvárt, 1877. július 4.

A királyi törvényszék elnökétől

BIRÓ PÁL.

Sz. 275. — 1877. b. vtó.

(262)

(1—3)

Árverezési hirdetés.

A kir. törvényszéknek f. évi május-hó 18-ról 1875. sz. a. végzése folytán ezennel kihirdetetik, miszerint az id. Lévi Sámuel esődtömegéhez tartozó 11 db. „Victoria” biztosító-társasági részvény és 13,110 ft 9 krt. tevő kőn levő activ követelések elárverezésére határnapul f. évi július-hó 20-án reggeli 9 óra tűzefek, a telekkönyvi hatóság helyiségébe, a mikor is a tkt 406-ik §-e alkalmazatik.

Az elárverezendő követelések kimutatása hivatalos órákban megismerhetők véteget, alólírtak k-szappanyutca 3 sz. a. (Bücker-ház) hivatali helyiségében nyilvántartatik.

Kolozsvárt, 1877. június 26.

SZABÓ KÁROLY,
kiküldött végrehajtó.

(259)

(2—*)

Szállás kerestetik!

Jövő Szent-Mihály napra egy 4—5 szaraz és világos szobából és külön hozzátartozóiból álló lakás kerestetik.

Tágas udvarral, vagy még inkább kerttel ellátott hábr külvárosi szállás is, de a mely a belvárostól nem esik távol, előnyben részesül.

Szíves ajánlatok Stein János könyv- és zenemű-kereskedésébe intézendők.

IRODALMI UJDONSÁGOK.

Legújabbban megjelentek és

STEIN JÁNOS

könyv-, mű- és zeneműkereskedésében Kolozsvárt kaphatók:

A karikás szőlőmivelés

legújaniatosabb rendszere. A m.-vásárhelyi 1871. évi gazdasági vándorgyűlés adományából az erdélyi gazdasági egyesület által harminczöt arannyal jutalmazott pályamunka, XIV. könyvomatú ábrával.

Irta és kiadta Fekete Pál, az erdélyi országgrész szőlészeti vándortanára. — Ára 80 kr.

A telekkönyvi rendtartás

Magyarországban és Erdélyben. Az ezt módosító és kiegészítő törvényekkel, felsőbb rendeletekkel, iromány-példákkal és egy függelékkel, mely a m. kir. curia 1861—76. évi telekkönyvi döntvényeit tartalmazza a telekkönyvi rendtartás szakaszai szerint. Irta dr. Herczegh Mihály, budapesti egyet. ny. rendes jogtanár, stb. Második kiadás. — Ára 2 ft 50 kr.

A gyümölcsfatenyésztés

cserép- és faedényekben és az így s a szabadföldben nevelt törpefák okserű, vagy is növény-életteni alapokon nyugvó metszése. Az angol, francia és német kertészeti irodalomban ez irányban megjelent szakmunkák felhasználása mellett, írta Kodolányi Antal. 27 fametszvényvel. Ára 50 kr.

Tanácsok a gyermekek természetszerű testi nevelésére.

Irta STEINER JÁNOS. Fordította K. Beniczky Irma.

Ára 40 kr.

A székely határőrség története.

Irta gróf Teleki Domokos. A szerző hátrahagyott kéziratából közzétette SZABÓ KÁROLY. — Ára 2 ft.

Strogoff Mihály utazása

Moszkvától Irkutsig. Verne Gyula után átdolgozta Szász Károly. Ára 1 ft 60 kr.

Görög, római és hún-magyar mondák.

Szerkesztette Békési Gyula gym. tanár. Második füzet: római és hún-magyar mondák. — Ára 40 kr.

Görög regék.

Cox György után az eredeti angol második kiadás szerint magyarra fordította s bevezetéssel ellátta Komáromy Lajos tanár. Második füzet. — Ára 60 kr.

Vidéki megrendelések azonnal és a legpontosabban teljesítetnek utánvét mellett. Legcélzesebb azonban a kívánt könyvek árát postautalvánnyal előre beküldeni, mely esetben a könyvek árán felül még 10 kr. küldendő a fuvarlevél és csomagolásért.

1877. június 1-én kihuzott sorozatszámú

1839-ki államsorsjegyek,

melyeknek szeptember 1-én nyereménynyel kell kisorsoltatniok.

1 egész 1839. áll.amsj.	900 ft.	1 egész a legk. nyer. kizárólag	475 ft.
1 3/4 d.	170 ft.	1 3/4 d.	90 ft.
1 1/2 d.	90 ft.	1 1/2 d.	48 ft.
1 1/4 d.	48 ft.	1 1/4 d.	24 ft.
1 1/2 d.	20 ft.	1 1/2 d.	10 ft.
1 huszad	11 ft.	1 husz d.	6 ft.

Nyereményhuzások szeptember 1-én.

Nyolcz milliót felüli összes nyereményekkel.

Főnyeremény 250,000 forint!

Sorsjegycsoportozataink felmaradt bázisából, melyek közül 1877. június 1-én 6 egész 10 sorozat szám is ki lett huzva, bizonyos összegű, ily nemű szerencsebáncza van még készletben, s ezeket mi minden legkisebb ráfizetés nélkül, egyedül csak a többi, már 1876-ban belépett résztvevők által teljesített havi 10 ft. részletekkel mellett engedjük által; ezen bázisánál még a legkisebb nyeremény is számításba tétetnek. Mielőbbi gyors megbízást kérjük, mintán hasonló eset, egy államkölcson 'ét utolsó huzásában részessé válhatni, száz év múlva fordulhat csak ismét elő.

NYITRAI és TÁRSA Bécs, Kärntnerstr. 16.
(eisernes Haus.)

(424) (86—104)
Bécs legnagyobb és legjobb hírt

vasbutor-gyára

Reichhard és társa

BÉCSBEN,

III. Marxergasse 17.

Ajánlja magát izléses kivitt gyártmányai pontos szállítására. Képes mintalapok kívánatra ingyen.

STEIN JÁNOS

m. k. egyetemi könyvnyomdász Kolozsvárt,

ajánlja a kolozsvári ev. ref. főtanodának, általa már évtizedeken át kezelt

KÖNYV- ÉS KÖNYOMDÁJÁT,

a melynek helyiségei a legutóbbi időben tetemesen meg bővitve és a munka eszközei a kor igényeinek megfelelőleg, tökéletesítve és szaporítva vannak.

A használandó betűk a jelenleg divó legmodernebb minták szerint öntvők, a könyvnyomdát kitűnő metsző kezeli. A nyomdai munkák kiállításához szükségelt anyagok a legjobb és legolcsóbb forrásokból erednek.

PAPIR GYÁRI ÁRBAN SZÁMITTATIK.

Munkát minden időben, még éjjel is elvállal és a leggyorsabban s a legjutányosabban eszközöl.

A gépek elegendősége, valamint a munkaerők teljes száma teszi lehetővé, hogy minden

KÖNYV- ÉS KÖNYOMDAI MUNKÁT

határozott időre, tisztán, ízléssel s oly olcsó árbán képes előállítani, hogy e nemből bármely hazai nyomdával versenyezhet.

Mindennemű és nyelvű könyvek, bármiféle rovatos ívek, körlevelek, árjegyzékek, számlák, nász-, gyász- és vigalmi jelentések, névjegyek, meghívó-jegyek, táncrendek, gyógyszerári-jelzetek, bor-, rozsolis- és más vignettek, újévi és más alkalmi üdvözlőlevelek, baromutlevelek, vásárolódulak, hirdetmények, bármi nagyságú falragaszok, szóval minden e szakba vágó munkák ízletes kiállítását elvállalja.

Különösen a kir. törvényszékek, megyei- s városi hatóságok és a községi előjáróságok figyelmét bátor arra felhívni, hogy a hivatali szükségletekre megkívántató nyomtatványok gyors kiállítására s legolcsóbb árszámítására különös súlyt fektet.

Előleges költségvetéssel is készséggel szolgál, a gyakrabban előforduló s törvényszerű mintázatok birtokában lévén.

Az új „polgári törvénykezési rendtartás”-ban és a Kolozsmegye gyalui egyesbirája által a községi előjáróságok részére kiadott „utasítás”-ban előforduló magyar akár román szövegű nyomtatványokból — melyekből készletet tart — külön kis mennyiségben koncz számra is, jutányos árbán szolgál. Az „utasítás”-ban előforduló mintáknál világosan kiteendő: magyar vagy román szövegű nyomtatvány szükséges-e?